

אָמַר רבי ייסא ז"ה המלאך הנקרא דומה, ולמה נתפנה שמו עפרון, על שהוא ממונה על שוכני עפר.
והפקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחסרות החסידים השוכנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבון.

וְתַאנָּא אָמַר רבי אלעזר, לעתיד לבא כשיפקוד הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, יקרא למלאך הממונה על הקברות, ודומה שמו, ויתבע ממנו מנין כל המתים הצדיקים והחסידים ואותם גרי הצדק ושנהרגו על שמו, והוא מוציאם בחשבון כמו שנטלם (שמות צד ב) בחשבון, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם וְגו' אִישׁ לֹא נַעֲדָר.

וְתַאנָּא אָמַר רבי שמואל ברבי יעקב, נפשות הרשעים נתונות בידו של מלאך זה ששמו דומה, להכניסם בגיהנם ולדון שם, וכיון שנמסרות בידו, שוב אינן חוזרות עד שיקנסו לגיהנם, וזה יראת דוד שנתירא כשעשה אותו עון שנאמר (תהלים צד) לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אָמַר רבי ייסא הנשמה פוגעת לו להכניס אותו גוף עם שאר גופות הצדיקים בחשבונם הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן וְגו'.

אָמַר רבי תנחום המלאך קודם ואומר לו. ראה מה כתיב למעלה ועפרון יושב בתוף בני חת, שחתו לשכון בעפר. והוא מקדים ואומר לו להכניס אותו הגוף בחשבון הצדיקים, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחַתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לְכָל בְּנֵי חַת לְכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לְאֹמַר. מָאִי לְכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ. רַב נַחְמָן אָמַר אֵינֻן דְּעָלוּ בְּכַתֵּב חוֹשְׁבֵן פְּנִיקְסִיָּה, דְּאָמַר רַב נַחְמָן וְהָכִי אַתְגָּזֵר (על חשבון, על ידו דדומה עאלין בבתי קברי ובחושבן פתקא זמין לאפקא לון והוא ממונה על דיירי עפרא.

אָמַר רבי ייסא, ז"ה המלאך הנקרא דומה. ולמה נתפנה שמו עפרון? על שהוא ממונה על שוכני עפר, והפקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחסרות החסידים השוכנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבון.

וְלַמְדַּנּוּ, אָמַר רבי אלעזר, לעתיד לבא כשיפקוד הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, יקרא למלאך הממונה על הקברות, ודומה שמו, ויתבע ממנו מנין כל המתים הצדיקים והחסידים ואותם גרי הצדק ושנהרגו על שמו, והוא מוציאם בחשבון כמו שנטלם בחשבון. זהו שפתיב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם וְגו' אִישׁ לֹא נַעֲדָר.

וְלַמְדַּנּוּ, אָמַר רבי שמואל ברבי יעקב, נפשות הרשעים נתונות בידו של מלאך זה ששמו דומה להכניסם בגיהנם ולדון שם. וכיון שנמסרות בידו, שוב אינן חוזרות, עד שיקנסו לגיהנם. וזה יראת דוד שנתירא כשעשה אותו עון, שנאמר (תהלים צד) לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אָמַר רבי ייסא, הנשמה פוגעת לו להכניס אותו גוף עם שאר גופות הצדיקים בחשבונם. זהו שפתיב וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן וְגו'.

אָמַר רבי תנחום, המלאך קודם ואומר לו: ראה מה כתיב למעלה - ועפרון ישב בתוף בני חת. שחתו לשכן בעפר, והוא מקדים ואומר לו להכניס אותו הגוף בחשבון הצדיקים. זהו שפתיב וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחַתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לְכָל בְּנֵי חַת לְכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לְאֹמַר. מָאִי לְכָל בְּנֵי חַת לְכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ? רַב נַחְמָן אָמַר,

אֹתָם שְׁנִכְנְסוּ בְּכַתֵּב חֹשְׁבֵן פְּנִיקְסוֹ. שְׂאֹמַר רַב נַחְמָן, וְכַף נִגְזֵר [על חשבון, על יד דומה נכנסים לבתי הקברות, ובחשבון הפתק עתיד להוציא אותם, והוא ממונה על שוכני העפר.